Глава 3
КОМАНДИ НА MS-DOS

3.1. ЗА КОМАНДИТЕ

Трябва да помните следните точки, когато образувате MS-DOS-команди:

- Може да пишете команди във всякакви комбинации от шрифт - главни и малки букви; MS-DOS ще ги преобразува в главни.

- Изписвайте текста на параметрите, когато са заградени в ъглови скоби (< >). Напр., трябва да напишете името на ВАШИЯ файл, когато във формата е указано <filename>.

- Параметрите в средни скоби ([]) са незадължителни. Ако желаете да включите незадължителна информация, не я затваряйте в средни скоби.

- Многоточие (...) означава, че може да повторите параметъра толкова пъти, колкото е необходимо.

- Трябва да поставяте препинателните знаци (с изключение на ъгловите и средните скоби) като запетаи, знаци за равенство, въпросителни, двоеточия или наклонени черти.

- Както в предходните версии на MS-DOS, Вие можете да уточните маршрута от директории, за да изпълните някоя специална команда или програма. Напр., ако прехвърлите програмата ASSIGN в директория с име \bin, може да напишете: \bin\assign c=e

- Много команди обработват текстови низове. Низ се нарича група от символи; той може да включва букви, цифри, интервали и всички др. символи. Обикновено низът се използва за търсене на част от дума във файл.

3.2. ЗА ТАЗИ ГЛАВА

Командите в тази глава са разделени на две части:

- Обикновени MS-DOS команди;

- BATCH-команди.

Командите биват или външни, или вътрешни. Всяка външна команда се намира на диск под формата на файл. Вътрешните команди са включени във файл с име COMMAND.COM на диска на MS-DOS. Външните и вътрешните команди са отбелязани по следния начин:

(I) това показва, че командата е вътрешна;

(E) това показва, че командата е външна.

Някои от MS-DOS командите не действат извън мрежата на компютъра. Ако се опитате да използвате тези команди, MS-DOS извежда това съобщение за грешка:

Cannot <command> to a network device ,

където <command> е името на командата, която сте написали. Командите, които не действат на външни (извън мрежата на компютъра) устройства, са:

CHKDSK
DISKCOPY
RECOVER
FORMAT
SYS

Ако командата не действа извън мрежата на компютъра, Вие ще видите този символ при описанието на командата: (NET/) това показва, че командата не работи извън мрежата на компютъра.

3.3. СПИСЪК НА КОМАНДИТЕ

```
_____________________________________________________________________
|                                                                   |
|                        З А Б Е Л Е Ж К А                          |
|                        -----------------                          |
| Ако имате само едно дисково устройство, направете справка с приложе-|
| ние А за инструкции, преди да действате с дадените команди.       |
|___________________________________________________________________|
```

В тази глава са описани следните команди на MS-DOS. В скоби след описанието им са дадени техните синонимите.

ANSI (E)	Активира/дезактивира дисплея по ANSI.
ASSIGN (E)	Присвоява на устройството друга буква на устройство
ATTRIB (E)	Включва или изключва атрибути на файл
BACKUP (E)	Спасява файлове от твърдия диск.
BREAK (I)	Включва проверка за <Ctrl-C>
CHDIR (I)	Сменя директории; извежда работната директория (CD).
CHKDSK (E)	Сканира директорията на подразбиращото се или присвоеното устройство и прави проверка на състоянието.
CLS (I)	Изчиства екрана
COMMAND (E)	Процедира с вътрешните команди на MS-DOS.
COPY (I)	Копира зададен файл
CTTY (I)	Сменя конзолата TTY
DATE (I)	Извежда и задава дата
DEL (I)	Изтрива зададен файл (зададени файлове) (ERASE)
DIR (I)	Извежда листинг на съдържанието на зададена директория
DISKCOPY (E)	Копира дискове.
EXE2BIN (E)	Преобразува изпълними файлове в двоичен формат
EXIT (I)	Напуска командния процесор и се връща в предходно ниво.
FDISK (E)	Подготвя твърдия (фиксирания) диск за DOS
FIND (E)	Търси константен низ в текст
FORMAT (E)	Форматира диск за приемане на MS-DOS файлове.
HDDIAG (E)	Тества твърдия диск за проверка на В/И.
HFMT (E)	Изчиства и форматира твърдия диск.
JOIN (E)	Закачва дадено устройство за определен маршрут от директори.
LABEL (E)	Задава етикет на диск.
LINK (E)	Свързва обектови модули
MKDIR (I)	Създава директория (MD).
MORE (E)	Извежда един екран наведнъж.
PATH (I)	Задава маршрут за търсене на команди.
PRINT (E)	Разпечатва файлове.

PROMPT (I)	Присвоява промпт по подразбиране.
RECOVER (E)	Възстановява лош диск или файл.
REN (I)	Преименува първия зададен файл с второто име (RENAME)
RESTORE (E)	Връща спасените файлове на твърдия диск.
RMDIR (I)	Премахва директория (RD).
SET (I)	Задава стойност от един низ на друг в рамките на характеристиките на файловете и устройствата, свързани с операционната система или извежда характеристиките.
SHARE (E)	Назначава файла за съвместна употреба или го заключва
SHIPKIT (E)	Изважда главата на твърдия диск и я застопорява предпазно преди пренасяне.
SORT (E)	Сортира данни възходящо или низходящо.
SUBST (E)	Замества име на маршрут от директори с низ
SYS (E)	Прехвърля системните файлове на MS-DOS от едно устройство на зададено устройство.
TIME (I)	Извежда и задава време.
TYPE (I)	Извежда съдържанието на даден файл.
VER (I)	Извежда номера на версията на MS-DOS
VERIFY (I)	Проверява всички записвания върху диск.
VOL (I)	Извежда идентификатор на том.

BATCH-команди:

ECHO (I)	Изцяло повтаря или спира извеждането на BATCH-файла.
FOR (I)	Разширение на BATCH-команди
GOTO (I)	Разширение на BATCH-команди.
IF (I)	Разширение на BATCH-команди.
PAUSE (I)	Прави пауза при изпълнение на BATCH-файл
REM (I)	Извежда коментар при изпълнение на BATCH-файл.
SHIFT (I)	Увеличава броя на заместващите се параметри в BATCH-процедурата.

ECHO	Изцяло повтаря или спира извеждането на BATCH-файла.
FOR	Разширение на BATCH-команди
GOTO	Разширение на BATCH-команди.
IF	Разширение на BATCH-команди.
PAUSE	Прави пауза при изпълнение на BATCH-файл
REM	Извежда коментар при изпълнение на BATCH-файл.
SHIFT	Увеличава броя на заместващите се параметри в BATCH-процедурата.

ANSI

Име: ANSI

Цел: Активира/дезактивира дисплея по ANSI.

Формат: Докато ANSI.SYS е включен в операционната система на MPC160S Release 1.00, потребителите не се нуждаят от използване на CONFIG.SYS; напротив, потребителите могат да автоматизират всички функции на "ESC" чрез ANSI.SYS като ги опростят с ANSI превключвател.

Чрез назначаване на ANSI-превключвателя вкл./изкл., потребителите могат да извършват или свои операции, или съобразени с напътствията, изготвени от MITAC Company. Напр.:

```
(1) d:>ANSI [.EXE] <RETURN>
    **.....MITAC ANSI SWITCH UTILITY V1.00 **
    Set ANSI.SYS switch ON or OFF
    Key in OFF===> [0],ON====> [1]...[1]?
```

При това условие потребителите могат да натиснат клавиш "0", за да изключат или клавиш "1" (или всеки различен от "0" клавиш), за да включат.

(2) Потребителите могат да програмират ANSI.EXE, както следва:

```
BUF   DB   05,01     ;1st byte: function code
                     ;2nd byte: DATA code 01: ON
                                          00: OFF
      .
      .
      .
MOV   AX,04403H      ;AH=44H,  IOCTL code
                     ;AL=3     WRITE code
MOV   CX,2           ;buffer length
MOV   DX,OFFSET BUF  ;DS: DX point to device function code
MOV   BX,00001H      ;BX contains the file handle
INT   21H
      .
      .
      .
```

ASSIGN

Име: ASSIGN

Цел: Присвоява буквата на устройството на друго устройство

Формат: ASSIGN [[x]=[y]]

Коментар: Знакът за равенство (=) е незадължителен."x" е устройството, към което са насочени текущите четения и записвания. "y" е устройството, към което искате да насочите четенето и записването. Не трябва да пишете двоеточие след буквите на устройствата x и y. За възстановяване на оригиналните назначения на всички устройства, напишете:

ASSIGN

и натиснете клавиш <RETURN>.

Командата ASSIGN Ви позволява да изпълнявате дискови операции на устройства, различни от A и B за програми, които използват само тези две устройства. Командата

ASSIGN a=b b=c

Ви дава възможност да използвате устройствата, различни от a и b, като напр. твърд диск c. Всички обръщения към устройства A и B ще се насочват към устройство C.

З А Б Е Л Е Ж К А

```
|Не бива да използвате командата ASSIGN с командите BACKUP       |
|или PRINT или при нормална употреба на MS-DOS.Това е защото     |
|командата ASSIGN скрива истинския тип на устройството от        |
|командите,които изискват актуална информация за устройствата.   |
|Програмите FORMAT и DISKCOPY ще игнорират всички преназначавания|
|на устройства.                                                  |
└────────────────────────────────────────────────────────────────┘
```

Съобщение:

Incorrect parameter

Един от незадължителните параметри, който сте задали, е неправилен.

ATTRIB

Име: ATTRIB

Цел: Назначава или отменя атрибути на файл само за четене; извежда атрибутите на файла.

Формат: ATTRIB [+r|-r][<drive:>]<pathname>

Коментар:+r назначава атрибут "само за четене" на даден файл.
-r дезактивира достъпа "само за четене".

[<drive:>]<pathname> описват файла, към който искате да се обърнете. Ако дадена потребителска програма отваря файл като входен И изходен, ATTRIB активира файла само за четене, за да позволи съвместното му използване (file sharing) в мрежа. За извеждане атрибутите на даден файл, напишете:

ATTRIB <pathname>

и натиснете клавиш <RETURN>. Символите за коя да е стойност *.* могат да бъдат използвани за извеждане на атрибутите на всички файлове в дадено устройство.

Пример: Следният пример показва как на файл с име MYFILE.TXT се присвоява атрибут "само за четене":

ATTRIB +R MYFILE.TXT

BACKUP

Име: BACKUP

Цел: Спасява един или повече файлове от твърдия диск върху дискета.

Формат: BACKUP [<drive:>][<pathname>] [<drive:>][/s][/m][/a][/p]
[/d:<date>][/t:<time>][/L:<filename>]

Коментар:Първият незадължителен параметър <drive:> е твърдият диск, от който ще се спасява един или повече файлове. Вторият <drive:> е устройството, на което се спасява. Ако не се преименуват, старите файлове на дискетата ще бъдат изтрити, при спасяване на новите върху нея.

Тази програма и същата на IBM са съвместими. Форматите на файловете и дисковете са същите като тези в програмата BACKUP на IBM, но в случай, че не сте указали параметри /p или /t, описани по-долу. Файловете, спасени с параметър /p, не са гарантирани при връщане от дискетата върху твърдия диск с програмата RESTORE на IBM.

Използвайте следните превключващи параметри с BACKUP:

/s Спасява и поддиректории;
/m Спасява само тези файлове, които са променени след последното спасяване;
/a Добавя файловете, които се спасяват, към онези, които вече са спасени върху дискетата. Не изтрива старите файлове върху дискетата;
/p Пакетира колкото е възможно повече файлове върху дискетата. Създава поддиректории върху дискетата, ако това е единственият начин да се запълни дискетата (ВНИМАНИЕ: Съвместимостта с програмите BACKUP/RESTORE на IBM може да бъде загубена, ако използвате този параметър);
/d Спасява само онези файлове, които са модифицирани на дадената дата или след нея;
/t Спасява само онези файлове, които са модифицирани през дадения час или след него;
/L Прави протокол на спасяванията на даден файл. Ако не е указано име на файл, в главната директория се създава файл BACKUP.LOG за файловете, които са спасени. Първият ред на протокола съдържа:[date time], където date и time са датите и времената на спасяванията. Всеки следващ ред в протокола съответства на всеки файл, спасен върху дискетата. Тези редове са съставени от името на файла и тома, в който се съдържа този файл. Тази информация се използва, когато се наложи да върнете отделен файл от дискетата на диска. Вие трябва точно да знаете коя дискета да укажете при връщане на файл, така че няма нужда да търсите файла. Ако файлът-протокол на спасяванията вече съществува, актуалният протокол се дозаписва в него.

Пример: Датата и времето могат да се разделят с тиренца или двоеточия. Дадена дата или час можете да пишете така:

/d:<9-15-1985>

или

/d:<9:15-1985>
/t:<10-15-00>

или

/t:<10:15:00>

BREAK

Име: BREAK

Цел: Включва проверка за натиснат <CTRL-C>

Формат: BREAK [ON]

или

BREAK [OFF]

Коментар: В зависимост от програмата, която е пусната, <CTRL-C> може да се използва за спиране на дадена дейност (напр. натоварване на файл). Нормално MS-DOS проверява дали <CTRL-C> е натиснат, докато чете от клавиатурата, пишейки на екрана или принтера. Включвайки BREAK с "ON" позволява проверката за <CTRL-C> да бъде добавена към другите функции, каквито са четене и запис на диск.

Проверката за <CTRL-C> при работа само с екран, клавиатура и принтер (четене и писане), се включва с BREAK OFF.

За да откриете активния параметър на BREAK, напишете:

BREAK

и натиснете клавиша <RETURN>.

CHDIR

Име: CHDIR (CHange DIRectory)

Синоним: CD

Цел: Сменя (дезактивира) директорията с нов маршрут; извежда работната директория.

Формат: CHDIR [<pathname>]

Коментар: Ако работната директория е \BIN\USER\JOE и Вие искате да промените маршрута си с друга директория (като напр. \BIN\USER\JOE\FORMS), напишете:

CHDIR \BIN\USER\JOE\FORMS

и натиснете клавиш <RETURN>.

MS-DOS ще Ви прехвърли в новата директория. Съкратена форма на командата също се прилага:

CHDIR ..

Тази команда винаги ще Ви извежда в "родителската" директория на Вашата работна директория.

CHDIR без маршрут извежда работната директория. Ако Вашата работна директория е \BIN\USER\JOE на устройство B, и Вие напишете:

CHDIR

след което натиснете клавиша <RETURN>, MS-DOS извежда:

B:\BIN\USER\JOE

Използвайки CHDIR по този начин, можете да узнаете при необходимост Вашата работна директория.

Командата

CHDIR B:

ще изведе работната директория на устройство B: .

CHKDSK

Име: CHKDSK (CHecK DiSK)(Не работи в мрежа)

Цел: Сканира диска в зададеното устройство и го проверява за грешки.

Формат: CHKDSK [<drive:>][<pathname>][/f][/v]

Коментар: CHKDSK може да се пусне проверочно за всеки диск за откриване на грешки. Ако се открият грешки CHKDSK ще изведе съобщение за грешка, ако има такава, а след това информация за състоянието.

Напр. информацията за състоянието може да изглежда така:

```
160256 bytes total disk space
  8192 bytes in 2 hidden files
   512 bytes in 2 directories
 30720 bytes in 8 user files
121344 bytes available on disk

 65536 bytes total memory
 53125 bytes free
```

CHKDSK не коригира никакви грешки, ако не укажете параметър /f (fix). Ако укажете параметър /v, CHKDSK ще Ви извежда съобщения, по време на изпълнението. Ако напишете име на файл след CHKDSK, MS-DOS извежда информация за състоянието на диска и на индивидуалния файл. Вие може да пренасочите изхода от CHKDSK към файл, ако искате да запазите информация за състоянието на диска за бъдеща употреба. Напишете просто:

CHKDSK a:>filename

Грешките ще се изпратят в зададения файл. Не използвайте параметър /f ако пренасочвате изхода от CHKDSK.

Съобщения на CHKDSK:

CHKDSK може да изведе следните съобщения:

<filename> contains

non-contiguous blocks

Файлът или файловете, зададени от Вас, са записани разпокъсано (блоковете им не са съседни).

All specified file(s) are contiguous

Файлът или файловете, зададени от Вас, са изцяло последователно записани върху диска.

Следващите грешки ще бъдат автоматично коригирани, ако зададете параметър /f:

Cannot Cdir to <filensme>
Tree past this point not proceed

CHKDSK пътува по дървовидната структура на директориите и е невъзможно да продължи до зададената поддиректория. Всички поддиректории и файлове в тях няма да бъдат проверени.

First cluster number is invalid
Entry truncated

Входът на директорията на файла съдържа невалиден указател към областта за данни. Ако сте задали параметър /f, файлът се отрязва до файл с нулева дължина.

Allocation error, size adjusted

В Таблицата за разпределение на файловете (FAT) е намерен грешен номер на клъстер. Файлът се отрязва след последния валиден блок.

Disk error reading FAT

Една от таблиците за разположение на файловете има в себе си дефектен сектор. MS-DOS автоматично ще използва другата таблица. Препоръчително е копирането на всички файлове върху друга дискета файл по файл.

Disk error writting FAT

Вижте горното съобщение.

MS-DOS не може да коригира следните грешки, независимо от указването на параметър /f за CHKDSK. Вие трябва да предприемете действия за коригиране на ситуацията:

Incorrect DOS version

Не може да пускате CHKDSK при версия отпреди 3.0.

Insufficient memory
Processing cannot continue

Нямате достатъчно памет във Вашата машина за процедиране на CHKDSK с този диск. Трябва да разполагате с повече

памет за пускане на CHKDSK.

Invalid drive specification

Задайте вярно устройството.

Invalid parameter

Един от параметрите /f или /v, които сте задали, е написан неправилно.

Invalid subdirectory entry

Поддиректорията, която сте задали, или не съществува, или е грешна. Проверете, дали сте въвели вярно името на поддиректорията.

Errors found, F parameter not specified
Correction will not be written to disk

Трябва да зададете параметър /f, ако искате CHKDSK да коригира грешките.

Invalid working directory
Processing cannot continue

Дискът Ви е лош. Сменете устройството или направете копие от спасения системен диск.

Cannot Chdir to root
Processing cannot continue

CHKDSK пътува по дървовидната структура на директорията и е невъзможно да се върне в главната (root) директория. CHKDSK не е в състояние да продължи проверката на останалите поддиректории в главната. Опитайте се да рестартирате MS-DOS. Ако тази грешка пак се появи, дискът е неизползваем.

<filename> is cross-linked on cluster

Направете копие на файла, който искате да запазите, и тогава изтрийте и двата "заплетени" в един блок файлове.

X lost clusters found in Y chains
Convert lost chains to files (Y/N)?

Ако отговорите с Y непосредствено след въпроса и ако сте задали /f като параметър, CHKDSK ще създаде файл в главната директория за разрешаване на този проблем (файловете, създадени от CHKDSK, са именувани FILEnnnn.CHK). Ако не сте задали параметър /f, CHKDSK не прави нищо. Ако отговорите с N непосредствено след въпроса и сте задали параметър /f, CHKDSK ще изведе съобщение: X bytes disk space freed
Ако отговорите с N непосредствено след въпроса и не сте задали параметър /f, CHKDSK извежда:
X bytes disk space would be free

(X байта от дисковата памет можеха да бъдат освободени).

Probably non-DOS disk
Continue (Y/N)?

Дискът, който използвате, не е диск на DOS. Вие трябва да укажете дали искате или не да се продължи процедурата с CHKDSK. Това съобщение за грешка обикновено означава, че таблицата за разположението на файловете е лоша.

Insufficient room in root directory
Erase files in root and repeate Chkdsk

CHKDSK не може да продължи, докато не изтриете файловете в главната директория

Unrecoverable error in directory
Convert directory to file (Y/N)?

Ако отговорите с Y непосредствено след въпроса, CHKDSK ще преобразува лошата директория във файл. Тогава Вие може да го изтриете.

Ако отговорите с N непосредствено след въпроса, Вие няма да имате възможност да четете и записвате в лошата директория.

Entry has a bad attribute (or size or link)

Това съобщение може да се предхожда от една или две точки, означаващи коя поддиректория е грешна. Ако сте задали параметър /f CHKDSK ще се опита да поправи грешката.

Cannot recover . entry, processing continued

Входящата . (работна директория) е дефектна.

Cannot recover .. entry

Входящите .. (на "родителската" директория) са дефектни.

Directory is totally empty, no . or ..

Дадената директория не съдържа опознавателен белег за работна и "родителска" директория. Изтрийте въпросната директория и я създайте наново.

(.)(..) does not exist

Това е информационно съобщение от CHKDSK. То означава, че или . или .. на директорията са грешни.

CLS

Име: CLS

Цел: Изчиства екрана на компютъра.

Формат: CLS

Коментар: Командата CLS кара MS-DOS да изпрати ANSI последователност ESC[2J (която изчиства вашия екран) към вашата конзола.

COMMAND

Име: COMMAND

Цел: Стартира командния процесор.

Формат: COMMAND [<drive:><pathname>][<cttydev>][/p][/c <string>]

Коментар: Тази команда стартира нов команден процесор (програма на MS-DOS, която съдържа всички вътрешни (I) команди). Командният процесор е зареден в паметта на две части: транзитна (приходяща, гостуваща) и резидентна (постоянна) част. Някои приложни програми "пишат" върху приходящата част на COMMAND.COM, когато работят. Ако се случи това, резидентната част на командния процесор наблюдава файла COMMAND.COM върху диска, така че може да презареди приходящата част.

Незадължителните параметри <drive> и <pathname> указват на командния процесор къде да наблюдава файла COMMAND.COM, ако се наложи да презареди приходящата част в паметта.

<cttydev> Ви позволява да укажете различно терминално устройство (като спомагателно) за вход/изход. Вижте командата CTTY в тази глава за повече информация.

Параметърът /p указва на COMMAND.COM да не излиза в по-високо ниво.

Параметърът /c, ако се използва, трябва да бъде последен в командата. Той указва на командния процесор да изпълни командата или командите, зададени чрез <string> и тогава да се върне към първия команден процесор.

Пример: COMMAND /c chkdsk b:

Този пример указва на командния процесор да:

1. Стартира нов команден процесор в рамките на текущата програма;

2. Активира командата "CHKDSK b:";

3. Се върне към първия команден процесор.

COPY

Име: COPY

Цел: Копира един или няколко файла на друг диск. Ако желаете, може да давате на копията други имена. Тази команда копира също файлове върху същия диск и прави дозапис на файлове.

Формат: COPY [<drive:>]<pathname>[<drive:>][<pathname>][/v][/a][/b]

(при копиране)

COPY <pathname>+<pathname>...<pathname>

(при дозапис)

COPY CON: [<drive:>]<pathname>

Коментар:ЗА КОПИРАНЕ НА ФАЙЛОВЕ:

```
┌──────────────────────────────────────────────────────────┐
│                        ЗАБЕЛЕЖКА                         │
│Ако и изходния, и оригиналния файл са в работната директория│
│може да указвате имена на файлове, а не цял маршрут.      │
└──────────────────────────────────────────────────────────┘
```

Ако вторият маршрут не е зададен, копирането ще трябва да стане върху подразбиращото се устройство и файлът би трябвало да има същото име като оригиналния файл (от първия маршрут). Ако оригиналния файл е върху подразбиращото се устройство и вторият маршрут не е указан, командата COPY ще се прекъсне. (Копирането на файловете върху себе се не е позволено).

MS-DOS ще изведе съобщението за грешка:

File cannot be copied onto itself
0 File(s) copied

Вторият незадължителен параметър има три форми:

1. Ако вторият незадължителен параметър е само името на устройството, оригиналният файл се копира на назначеното устройство с оригиналното си име (напр., copy memo.doc b: ще копира на устройство B: файл с име MEMO.DOC).

2. Ако вторият незадължителен параметър е само име на файл, оригиналният файл се копира върху подразбиращото се устройство с посоченото име (copy memo.doc letter.doc ще копира MEMO.DOC под името LETTER.DOC и ще го разположи върху подразбиращото се устройство).

3. Ако вторият незадължителен параметър включва име на устройство, оригиналният файл се копира върху посоченото устройство (напр., copy memo.doc b:memo.doc ще копира файла MEMO.DOC от подразбиращото се устройство под име MEMO.DOC и ще го разположи върху диск в устройство B: .

Параметърът /v предизвиква MS-DOS да провери дали секторите, записани върху диска-получател, са редовни. Въпреки че рядко се получават грешки при запис, Вие можете да проверите дали някои изключително важни данни са записани правилно. Този незадължителен параметър е причина командата COPY да върви по-бавно, защото MS-DOS трябва да провери всички данни, записващи се върху диска. Щом записът не може да се верифицира, извежда се съобщение за грешка.

Параметрите /a и /b означават, че файловете, които се обработват са в ASCII код или че са в двоичен (binary). Даден параметър /a или /b принадлежи на предхождащото го име на файл и на всички останали имена на файлове в командата до срещата на друг параметър /a или /b.

Следва обяснение за параметрите /a и /b:

Когато се използват с име на входен (source) файл:

/a указва файлът да бъде третиран като файл в ASCII код (текстов файл). Данните от файла се копират в другия файл, но без да се включва първият маркер за край на файл (в EDLIN това е <CTRL-Z>. Остатъкът от файла не се копира.

/b указва целият файл да бъде копиран, включително и всички маркери за край на файл.

Примери:
```
copy memo.txt /a letter.txt
copy report.asm /b report2.asm
```

Когато се използват с името на изходния файл (файла-получател, destination):

/a указва да бъде добавен един символ за край на файл като последен символ във файла.

/b указва да не бъдат добавяни никакви символи за край на файл.

Когато правите дозапис на файл, параметърът по подразбиране е /a.

Примери:
```
copy memo.txt letter.txt /a
copy report.asm report2.asm /b
```

ЗА ДОЗАПИСВАНЕ НА ФАЙЛОВЕ:

Командата COPY позволява също да се правят дозаписи на файл. Просто дайте списък на файлове като параметри на командата COPY, разделени с +, след това укажете файла-получател, където ще изпратите комбинирания файл. Напр.:

```
copy intro.rpt+body.rpt+b:sum.rpt report
```

Тази команда комбинира файлове с имена INTRO.RPT, BODY.RPT и SUM.RPT (на устройство B:) и ги помества във файл, разположен върху подразбиращото се устройство, под името REPORT.
За комбиниране на няколко файла чрез символ за "коя да е стойност" в един файл, Вие може да напишете:

```
copy *.lst combin.prn
```

Тази команда взима всички файлове с разширение .LST и ги комбинира във файл с име COMBIN.PRN.

В следващия пример всеки файл, открит като *.LST се комбинира

със съответния .REF файл. Резултатът е същото име, но с разширение .PRN. Следователно, FILE1.LST ще се комбинира с FILE1.REF, за да се формира FILE1.PRN; също така: XYZ.LST с XYZ.REF, за да се формира XYZ.PRN и т.н.

```
copy *.lst+*.ref *.prn
```

Следващата команда COPY комбинира всички файлове, открити като *.LST с всички файлове, открити като *.REF в един файл под името COMBIN.PRN:

```
copy *.lst+*.ref combin.prn
```

```
┌──────────────────────────────────────────────────────────┐
│                        ЗАБЕЛЕЖКА                         │
│Не се опитвайте да правите дозаписи на файлове, когато раз- │
│ширенията на входните имена са същите като на файловете-по- │
│лучатели. Напр., следващата команда е грешна, ако ALL.LST   │
│вече съществува:                                            │
│        copy *.lst all.lst                                  │
│Но грешката няма да бъде открита, докато не се дозапише и   │
│ALL.LST. В този момент ALL.LST би могъл да бъде вече и      │
│изтрит.                                                     │
└──────────────────────────────────────────────────────────┘
```

COPY сравнява името на входящия файл с името на файла - получател. Ако са еднакви, то един входящ файл е прескочен и се отпечатва съобщение за грешка: "Content of destination lost befor copy" (Съдържанието на файла-получател е загубено преди копирането). По-нататък веригата протича нормално. Това позволява да се "сумират" файлове, както в този пример:

```
copy all.lst+*.lst
```

Тази команда дозаписва всички *.LST файлове, освен ALL.LST, към ALL.LST. Тази команда няма да изведе съобщение за грешка.

Съобщения:

Cannot do binary reads from a device

Копирането не може да се извърши в двоичен формат при копиране от даденото устройство. Отстранете параметър /b или укажете с параметър /a копиране в ASCII код.

Content of destination lost begor copy

Използваният като изходен (target) файл е препълнен преди завършване на копирането.

Пример: copy x+y y

Тази команда унищожава файла Y преди да е копиран.

Бележки: Когато използвате формат

```
copy con: [<drive:>]<pathname>
```

входното (input) устройство може да бъде избрано както следва:

con: , com1: , com2:

или

[<drive:>]<pathname>

Изходното (output) устройство може да бъде избрано както следва:

con: , com1: , com2: , lst1: , lst2:

или

[<drive:>]<pathname>

CTTY

Име: CTTY

Цел: Позволява Ви да смените устройството, от което задавате команди (в тази команда буквите TTY представляват конзолата, т.е., Вашата клавиатура).

Формат: CTTY <device>

Коментар:<device> е устройството, от което Вие давате команди на MS-DOS. Тази команда се използва, когато Вие желаете да смените устройството, на което работите. Командата

CTTY AUX

прехвърля цялото управление на В/И (input/output) от актуалното устройство (конзолата) към спомагателна (auxiliary) инсталация, каквато е друг терминал. Командата

CTTY CON

връща В/И обратно към конзолата.

```
-------------------------------------------------------------
|                      ЗАБЕЛЕЖКА                            |
|Има много програми, които не използват MS-DOS за вход, изход|
|или и за двете. Тези програми влизат директно в хардуера на |
|Вашия компютър. Командата CTTY не оказва влияние на тези    |
|програми. CTTY засяга само програми, които използват MS-DOS.|
-------------------------------------------------------------
```

DATE

Име: DATE

Цел: Въвежда или сменя датата, известна на системата. Тази дата ще бъде записана в директорията на всеки файл, който създавате или променяте.

Може да смените датата или от Вашия терминал, или чрез BATCH-

файл (MS-DOS не извежда промпт за дата, ако използвате файл AUTOEXEC.BAT, така че Вие може да включите тази команда в този файл).

Формат: DATE [<mm>-<dd>-<[yy]yy>
DATE [<mm>.<dd>.<[yy]yy>

Коментар: Ако напишете

DATE

програмата DATE ще Ви отговори със съобщението:

Current date is <weekday> <mm>-<dd>-<yyyy>
Enter new date (mm-dd-yy):_

Натиснете клавиш <RETURN>, ако не искате да сменяте изведената дата.

Може да напишете определена дата и след командата DATE, напр.:

DATE 3-9-81

В този случай промптът Enter new date:_ няма да се появи, след като натиснете <RETURN>.

Използвайте само цифри, когато изписвате датата; позволени числа са:

<mm> от 1 до 12
<dd> от 1 до 31
<[yy]yy> от 80 до 99 или от 1980 до 2099

Денят, месецът и годината при въвеждане на датата може да се разделят с тиренца (-) или точка (.). MS-DOS е програмиран да сменя правилно месеците и годините, но месеците имат 31, 30, 29 или 28 дни. MS-DOS борави и с високосни години.

Възможно е да смените формата mm-dd-yy, в който се извежда или въвежда датата. Командата COUNTRY във файл CONFIG.SYS Ви позволява да смените формата на датата по европейския стандарт.

Съобщение:

Invalid date
Enter new date:_

Ако числата или разделителите не са валидни, DATE извежда това съобщение. Въведете правилно датата.

DEL

Име: DEL (delete)

Синоним: ERASE

Цел: Изтрива всички файлове с указаните спецификации.

Формат: DEL [<drive:>]<pathname>

Коментар: Ако маршрутът е *.*, се появява промпт Are you sure? (Сигурни ли сте?). Ако натиснете Y като отговор, тогава всички файлове върху диска се изтриват.

DIR

Име: DIR (directory)

Цел: Извежда списък на файловете в дадена директория.

Формат: DIR [<drive:>][<pathname>][/p][/w]

Коментар: Ако напишете само DIR , извежда се списък на цялата директория, влизаща в подразбиращото се устройство. Ако включите име на устройството, като напр.: "dir b:", всички входни имена от указания диск се извеждат. Ако се въведе само име на файл без разширение ("dir filename"), тогава се извежда списъка на ВСИЧКИ ФАЙЛОВЕ с указаното име на файл от подразбиращото се устройство. Когато напишете име на файл с буква за устройство (напр.: "dir b:filename.ext"), всички файлове с указаното име върху указаното устройство биват изведени.

При всички случаи списъкът на файловете се извеждат с техния размер в байтове и с времето и датата на тяхната последна модификация. Символите за "коя да е стойност" "?" и "*" (въпросителен знак и звездичка) могат да се използват в незадължителния параметър <pathname>. Забележете, че следващите команди DIR са еквивалентни:

КОМАНДИ	ЕКВИВАЛЕНТИ
DIR	DIR *.*
DIR filename	DIR filename.*
DIR .ext	DIR *.ext

Два превключващи параметъра могат да се използват с DIR. Параметърът /p определя излизане на списъка екран по екран. Да продължи извеждането, натиснете кой да е клавиш. Параметърът /w определя "широко" извеждане. Чрез /w се извеждат само имена на файлове, без друга информация за файловете. Имената на файловете се извеждат по пет на ред.

ЗАБЕЛЕЖКА

Ако сте приложили командата Country от файл CONFIG.SYS за различна от САЩ страна, датата в директорията и формата на датата ще се различават.

DISKCOPY

Име: DISKCOPY

Цел: Копира съдържанието на диска в устройството-източник (source) върху диска в устройството-получател (destination).

Формат: DISKCOPY [<drive:>] [<drive:>]

Коментар: Първият незадължителен параметър, указан от Вас, е устройството-източник. Вторият незадължителен параметър е устройството - получател.

Дискът в устройството-получател трябва да бъде форматиран преди използване на DISKCOPY.

Може да укажете едно и също устройство или различни устройства. Ако устройствата са еднакви, извършва се операция копиране на едно устройство (single-drive copy operation). В определени моменти се появява промпт да се вкара съответния диск.

DISKCOPY изчаква да се натисне някой клавиш, преди да продължи. След копирането DISKCOPY извежда промпт:

```
Copy complete
Copy another (Y/N)?_
```

Ако натиснете Y, MS-DOS ще изведе промпт за вкарване на източника и получателя и се извършва следващото копиране на устройството, което е указано първоначално.

За завършване на DISKCOPY натиснете N.

Забележки:

1. Ако пропуснете и двата незадължителни параметъра, операцията копиране на едно устройство се извършва на подразбиращото се устройство.

2. Ако пропуснете втория незадължителен параметър, устройството по подразбиране се използва и за устройство-получател.

3. И двата диска трябва да имат еднакъв брой физически сектори и тези сектори трябва да са с еднакви размери.

4. Дисковете, които съдържат много създадени и изтрити файлове стават фрагментирани (с разпокъсано съдържание на файловете), тъй като свободното дисково пространство не е разпределено последователно. Първият свободен сектор, открит върху диска, се заема като следващ сектор, независимо от местоположението му върху диска.

   фрагментираният диск причинява забавяне, поради губене на време за търсене, четене или записване на даден файл. Ако имате такъв случай, трябва да използвате командата COPY вместо DISKCOPY за копиране на Вашия диск. Понеже командата COPY копира последователно на диска, новият диск няма да бъде фрагментиран.

Напр.:

copy a:*.* b:

копира всички файлове от диска в устройство A: върху диска в устройство B: .

5. DISKCOPY се съобразява със страната за копиране, базирайки се на източниците - устройство и диск.

Съобщения:

Copy not completed

DISKCOPY не може да копира целия диск. Използвайте командата COPY за копиране на специфичните файлове върху друг диск.

Disk error while reading drive A:
Abort, Ignore, Retry?

DISKCOPY е открила грешка по време на процеса. Направете справка с приложение B "Грешки на диска" за информация по това съобщение.

Disk must be the same size

Не може да копирате съдържанието на диска-източник, който е с различен формат от този на диска-получател, чрез DISKCOPY. Използвайте команда COPY за копиране на файлове върху диск.

Source and target diskettes are not the same format
Cannot do the copy

Трябва да имате еднакъв размер и вид на дисковете, за да прилагате DISKCOPY. Напр., не може да копирате от едностранен (single-sided) диск върху двустранен (double-sided) диск. Преформатирайте диска-получател, за да бъде от същия тип като на диска-източник или го заменете с диск от същия тип.

EXE2BIN

Име: EXE2BIN

Цел: Преобразува файловете от .EXE (изпълними) в двоичен формат.

Формат: EXE2BIN [<drive:>]<pathname> [<drive:>][<pathname>]

Коментар: Тази команда е приложима само ако искате да преобразувате .EXE (изпълними) файлове във файлове с двоичен формат. Файлът, указан чрез <pathname> е входният файл. Ако не е посочено разширение, по подразбиране се взима .EXE . Входният файл се преобразува във файл с двоичен .BIN формат (машинно представяне на програмата - memory image of the program). Ако не сте посочили име на устройството, ще се използва устройството на

входния файл. Ако не сте указали име на изходен файл, ще се използва името на входния файл. Ако не сте указали разширение на името на изходния файл, на новия файл ще бъде дадено разширение .BIN .

Входният файл трябва да бъде истински .EXE файл, получен като продукт на свързващия редактор. Резидентът или фактическият код и разделът за данни на файла трябва да бъде по-малък от 64K. Не трябва да има STACK-сегмент.

Възможни са два вида преобразуване в зависимост от това дали са указани инициали CS:IP (Code Segment:Instruction Pointer) във файла .EXE :

1. Ако не са указани CS:IP във файла .EXE, приема се обикновено двоично преобразуване. Ако са необходими сегментни фиксации (segment fixups), (т.е., програмата съдържа разпределени сегменти, изисквани от инструкциите), Вие ще бъдете подготвени чрез промпт за стойност на фиксацията (fixup value). Тази стойност е абсолютният сегмент, в който се зарежда програмата. Получената програма е приложима само когато се зареди на абсолютен адрес в паметта, посочен от потребителска приложна програма. Командният процесор няма да бъде в състояние да зареди програмата.

2. Ако CS:IP е 0000:100H, приема се, че файлът ще се изпълнява като команден файл (.COM) с указател за местоположение (location pointer), поместен (set) на 100H чрез оператора на асемблер ORG; първите 100H от файла са изтрити. Няма допустими сегментни фиксации, тъй като файловете .COM трябва да бъдат сегментно преместваеми (segment relocatable); т.е., те трябва да приемат входните условия, разяснени в Ръководството по Микрософт Макроасемблер ("Microsoft Macro Assembler Manual"). Щом преобразуването е извършено, Вие може да преименувате изходния файл с разширение .COM . Тогава командният процесор ще бъде в състояние да зарежда и изпълнява програмата по същия начин, както програмите .COM върху Вашия диск с MS-DOS.

Съобщения:

File cannot be converted

CS:IP не среща критериите, указани по-горе, или пък среща критерий за файл .COM, но има сегментни фиксации (segment fixups). Това съобщение се извежда също, ако файлът не е истински изпълним файл, т.е. входният файл не е в правилен формат.

File not found

Файлът не се намира на указания диск.

Insufficient memory

Няма достатъчно памет за работа на EXE2BIN.

File creation error

EXE2BIN не може да създаде изходния файл. Пуснете CHKDSK да определи дали директорията е пълна или други условия са предизвикали тази грешка.

Insufficient disk space

Няма достатъчно свободно място върху диска за създаване на нов файл.

Fixups needed - base segment (hex):_

Файлът-източник (.EXE) съдържа информация, която определя, че от файла се изисква сегмент за зареждане. Посочете адреса на абсолютния сегмент, в който да бъде разположен завършеният модул.

WARNING - Read error in EXE file
Amount read less than size in header

Това е само предупредително съобщение. То означава, че има несъответствие между заглавната част на .EXE-файла и размера на файла.

EXIT

Име: EXIT

Цел: Извежда от програмата COMMAND.COM (командния процесор) и връща към предишно ниво (ако то съществува).

Формат: EXIT

Коментар: Тази команда може да се приложи, когато сте пуснали дадена приложна програма и искате да стартирате командния процесор на MS-DOS, а след това да се върнете към Вашата програма. Напр., за да се погледне в директорията на устройство B:, докато върви приложна програма, Вие трябва да пуснете EXEC на командния интерпретатор (системно обръщение 4BH). Ще се появи промптът на системата. Сега Вие можете да напишете DIR и MS-DOS ще изведе списък на директорията. Когато напишете EXIT, ще се върнете към предишното ниво (Вашата приложна програма).

FDISK

Име: FDISK

Цел: Подготвя фиксирания диск за DOS.

Формат: FDISK

Коментар: Тази команда трябва да се включи по време на определянето на пространството за DOS върху твърдия диск. След завършване на HFMT, заредете MS-DOS от дискетно устройство A: . Когато се появи промпт A> напишете: FDISK <RETURN>. След като се създаде

раздела за MS-DOS, би трябвало системата да се презареди (re-boot), така че да може да бъде стартирана командата FORMAT.

Съобщения:

След като напишете

FDISK <RETURN>

на екрана се извеждат следните съобщения:

```
┌──────────────────────────────────────────────────────────────┐
|**MITAC Fixed disk partition setup Current controller 0. drive 0|
|   Version 1.0                                                |
|                                Total disk space: 305 cylinders|
|                                                              |
|  Function options              No partition defined ...      |
|                                                              |
|  1. Create DOS partition                                     |
|                                                              |
|  2. Change bootable or not                                   |
|                                                              |
|  3. Delete partition                                         |
|                                                              |
|  4. Select controller/drive #                                |
|                                                              |
|  9. Terminate FDISK                                          |
|                                                              |
|  Enter choice ... (1):_                                      |
|                                                              |
|                                                              |
|                           Available space...  Start End Size |
|                                               --------------|
|                                                  0  304  305 |
|                                                              |
└──────────────────────────────────────────────────────────────┘
```

FIND

Име: FIND

Цел: Търси даден низ от текст във файл или файлове.

Формат: FIND [/v][/c][/n]<"string">[<drive:>[<pathname>]

Коментар: FIND е филтър команда, която има като параметри символен низ и серия от имена на файлове. Тя ще изведе всички редове,съдържащи указания низ (група от символи) от файловете в командния ред. Ако няма зададено име на файл, FIND извежда на екрана всички редове, които съдържат указания низ.

Превключващи параметри за FIND са:

/v принуждава FIND да изведе всички редове, не съдържащи посочения низ.

/c принуждава FIND да отпечата само номера на реда, съдържащ

еквивалента, във всеки от файловете.

/n принуждава FIND всеки ред да бъде предшестван от относителния си номер във файла.

Низът string трябва да бъде заграден в кавички.

Примери: FIND "Fool's Paradise" book1.txt book2.txt

тази команда извежда всички редове от BOOK1.TXT и BOOK2 (в този ред), които съдържат низа Fool's Paradise. Командата

DIR B: | FIND /v "DATE"

предизвиква MS-DOS да изведе всички имена на файлове на диска в устройство B:, които не съдържат низ "DATE". Пишете двойни кавички около низ, който вече има кавички в себе си.

Съобщения:

Incorrect DOS version

FIND върви само с версии на MS-DOS от 2.0 нагоре.

Find: Invalid number of parameters

Не сте указали низ когато сте въвеждали командата FIND.

Find: Syntax error

Написали сте непозволен низ, когато сте въвеждали команда FIND. Помнете, че низът трябва да е ограден с кавички.

Find: File not found <filename>

Името, което сте указали, не съществува, или FIND не може да го открие.

Find: Read error in <filename>

Появява се грешка, когато FIND се опитва да чете указания файл.

Find: Invalid parameter <option-name>

Указали сте параметър, който не съществува.

FORMAT

Име: FORMAT (Не работи в мрежа)

Цел: Форматира диска в указаното устройство за приемане на файлове от MS-DOS.

Формат: FORMAT [<drive:>][/s][/1][/8][/v][/c][/f][/b]

Коментар:Командата FORMAT е запаметена на гъвкав диск (дискета).Главната

й функция е да инициализира твърдия диск. Ако не е указано устройство, форматира се дискът в подразбиращото се устройство.

/s незадължителен превключващ параметър - ако е указан, тогава FORMAT копира файловете на операционната система от диска в подразбиращото се устройство върху новоформатирания диск.

Тези файлове се копират в следния ред:

MPCIO.SYS
MSDOS.SYS
COMMAND.COM

/1 незадължителен превключващ параметър - ако е указан, предизвиква форматиране на диск, съвместим с DOS на персонални компютри IBM, версия 1.x (едностранен).

/8 незадължителен превключващ параметър - ако е указан, предизвиква форматиране на диск, съвместим с DOS на IBM PC, версия 1.x (8 сектора).

/v незадължителен превключващ параметър - ако е указан, предизвиква FORMAT да изведе промпт за етикет на том, след като е форматиран диска; направете справка в ръководството за DOS.

/c незадължителен превключващ параметър - ако е указан, FORMAT ще изтрие всички области за данни на диска, вместо да ги форматира и верифицира. Използвайте този параметър - той ще ускори процедурата на форматирането.

/f този незадължителен превключващ параметър се използва за подобряване функцията на флагиране на лоши сектори.

/b незадължителен превключващ параметър - ако е указан, FORMAT ще запази свободно пространство в началото му, вместо да копира системните файлове на операционната система.

Съобщения:

Disk unsuitable for system drive

FORMAT е открил лоша писта върху диска, където би трябвало да бъдат поместени системните файлове. Щом това съобщение излезе, Вие можете да съхранявате само данни върху диска, който сте се опитали да форматирате.

Insufficient memory for system transfer

Конфигурацията(наличността) на Вашата памет е недостатъчна за прехвърляне на системните файлове на MS-DOS MPCIO.SYS и MSDOS.SYS (параметър /s).

Invalid character in volume label

Етикетът на том би трябвало да съдържа до 11 символа. Те могат да бъдат само цифри и букви.

Track 0 bad - disk unusable

FORMAT може да се нагоди към дефектните сектори върху диска, с изключение на онези, близо до началото. В този случай използвайте друг диск.

HDDIAG

Име: HDDIAG

Цел: Прави контролен тест за четене и запис на твърдия диск.

Формат: HDDIAG

Коментар: Има четири функции, предвидени по избор на потребителя:

```
* *  MITAC FIXED DISK DIAGNOSTICS:
0. Exit to system.                (връщане в системата)
1. Format disk drive.             (форматиране)
2. Controller test.               (тест на контролера)
3. Drive read/write test.         (входно/изходен тест)

Select... [4]?                    (въвеждане на избора)
```

HFMT

Име: HFMT

Цел: Разтоварва (прави RESET на) твърдия диск и го форматира.

Формат: HFMT

Коментар: HFMT може да заличи потребителските приложни програми върху твърдия диск. Разтоварването и форматирането ще бъдат изпълнени без поделяне. За да се форматира дисковото устройство, трябва да се раздели на идентификатори (ID) и полета за данни за всички писти върху диска. След форматирането, всеки сектор ще има свой собствен адрес и фиксирана дължина: всяка писта ще има фиксиран брой сектори. Без форматиране е невъзможно четене на данни от диска. Вие би трябвало да форматирате устройството на твърдия диск при следните условия:

1) При замяна на фирмения твърд диск с нов.

   Обикновено форматиращият процес е извършен при производството и потребителите не трябва да форматират отново устройството на твърдия диск.

2) Когато се появят "лоши" сектори (bad sectors) върху твърдия диск.

   Преди да бъдат изчистени окончателно данните върху твърдия диск за преформатиране, уверете се, че са спасени (направено е копие).

3) Понякога, когато потребителят почувства необходимост да

форматира диска.

За форматиране на нов фирмен твърд диск, Вие трябва да въведете следната команда:

A> hfmt <RETURN>

Ще се изведе съобщение:

Format the hard disk (Y/N)?

Ако решите да продължите, отговорете с Y

JOIN

Име: JOIN (Не работи в мрежа)

Цел: Закача дадено дисково устройство за определен маршрут от директории.

Формат: JOIN <drive:> <drive:><pathname>

Коментар: Ако маршрутът не съществува, MS-DOS се опитва да създаде директория по този маршрут. Маршрутът трябва да е празен. След като въведете командата JOIN първото име на устройството става невалидно и ако се опитате да го използвате, MS-DOS извежда съобщение за грешка Invalid drive.

Командата JOIN отменя отличителния белег на физическите устройства като поотделно адресируеми чрез буква за устройство. По този начин винаги може да се обръщате към всички директории на дадено устройство чрез един маршрут. Ако маршрутът вече съществува преди издаване на командата JOIN, то той няма да може да бъде използван, докато JOIN е активирана. Може да закачите устройство само за главната (root) директория. Следващата команда ще действа:

join d: c:\memos

Следващата команда НЯМА да действа:

join d: c:\memos\june

За разприсвояване на закачено устройство (unjoin) използвайте следния формат:

JOIN <drive:>/d

където <drive:> е устройството-източник, а /d е превключващ параметър, който отменя командата JOIN.

Ако сте написали само JOIN, MS-DOS извежда актуалните устройства, които са закачени.

Съобщения:

Directory not empty

Можете да се закачвате само за празна директория.

Incorrect number of parameters

Указали сте твърде много или малко параметри в командния ред.

Not enough memory

Няма достатъчно памет за MS-DOS да задейства командата.

LABEL

Име: LABEL

Цел: За даване етикет на диск.

Формат: LABEL [<drive:>]

Коментар: Тази команда дава възможност на потребителя да открива или ъпдейтва името на тома на гъвкавия диск или на диска в подразбиращото се устройство. Ако искате да ъпдейтвате, трябва да напишете име, съдържащо до 11 буквеноцифрови символа.

LINK

Име: LINK

Цел:

- Свърза отделно получени обектови модули.
- Търси в библиотечните файлове определения на неразрешени външни обръщения.
- Разрешава външни cross-references.
- Извежда годен за печат листинг с разрешените външни обръщения и съобщения за грешки.
- Произвежда преместваем заредим модул.

Коментар: LINK на Микрософт е самопреместваема помощна програма, предназначена за свързване на отделни модули на кода на микропроцесора 8086. Направете справка с Ръководството по Микрософт Макроасемблер за инструкции как да използвате тази програма. Файлове: LINK борави с входни,изходни и временни файлове.

Входни файлове:

Тип	Подразбиращо се разширение	Друго разширение	Получен от
Обектов модул	.OBJ	Да	Компилатор, Макро Асемблер

Библиотека	.LIB	Да	Компилатор и потребител
Автоматичен отговор	(Няма)	Неприложимо	Потребител
Изходни файлове			
Листинг	.MAP	Да	Потребител
Изпълним модул	.EXE	Не	Зареждащ се преместваем модул (COMMAND.COM)

Временен файл VM.TMP

LINK използва много памет, за да бъде в състояние да борави с данните, определени за създаване на заредимия модул.Ако модулът е твърде голям, за да бъде обработен в достъпната памет, свързващият редактор може да се нуждае от допълнително пространство в паметта. Ако стане това, създава се временен файл VM.TMP на подразбиращото се устройство.

Формат: LINK <oblist>,<runfile>,<mapfile>,<liblist> [<param>]...;

Ако се добави точка и запетая, не се извеждат повече промптове. За да се укаже файл като автоматичен отговор, въведете име на файл, предхождано от символ @, за заместване на промпта за отговор. Дълъг отговор може да се побере на няколко реда с помощта на знак плюс (+), означаващ, че отговорът продължава на следващия ред.

LINK @[<drive:>][<pathname>]<filename1>[<ext>]

Параметри:

/D (disallocation) - указва на LINK да зареди всички данни, определени да бъдат в най-горната част на групата DGROUP .

/H (high) - предизвиква разполагане на изпълнимия код на колкото се може по-висок адрес в паметта. Параметърът /H се използва с параметър /D .

/L (line) - указва на LINK да включи номерата на редове и адресите на операторите от изходния код на входните модули в зададения файл.

/M (map) - извежда списък на всички символи public(global) определени във входните модули.

/P (pause) - извежда съобщение:

About to generate .EXE file change disks <press ENTER>
(За създаване на .EXE файл, сменете диска <натисни Return>)

/S:<size> (stack) - Размерът <size> има допустими стойности, в десетично представление, до 65536 байта.

/X - проверява по време на изпълнение общия брой на сегментите, които могат да се съдържат в изпълнимия файл .EXE (от 0 до 1024).

/O - свързва обектови модули, създадени с компилаторите Pascal и FORTRAN, версия 1.

MKDIR

Име: MKDIR

Синоним: MD

Цел: Създава нова директория.

Формат: MKDIR [<drive:>]<pathname>

Коментар: Тази команда създава многонивова структура от директории. Когато се намирате в главната си директория, Вие можете да създавате поддиректории чрез командата MKDIR. Командата

MKDIR\USER

ще създаде поддиректория \USER във Вашата главна директория. За да се създаде директория с име JOE в \USER, напишете:

MKDIR\USER\JOE

Когато създавате директории чрез MKDIR, те винаги се появяват в работната Ви директория, освен ако не сте указали явно различен маршрут.

Съобщение:

Unable to create directory

MS-DOS не е могъл да създаде директорията, която сте указали. Проверете дали няма несъвместимо име. Може би имате файл със същото име или дискът Ви е пълен.

MORE

Име: MORE

Цел: Извежда съдържанието екран по екран.

Формат: MORE

Коментар: MORE е филтър-команда, която чете от стандартен вход (каквито са командите от Вашия терминал) и извежда един екран с информация наведнъж. Тогава командата MORE прави пауза и извежда съобщение --More-- в най-долната част на Вашия екран. Чрез натискане на някой клавиш, се извежда следващ екран с информация. Този процес продължава, докато всички данни бъдат изчетени.

Командата MORE е приложима при извеждане на екрана на дълъг файл екран по екран. Ако напишете:

TYPE MYFILES.NEW | MORE

MS-DOS ще започне да извежда файла MYFILES.NEW екран по екран.

PATH

Име: PATH

Цел: Задава маршрут за търсене на команди.

Формат: PATH [[<drive:>][<patname>];[<drive:>][<pathname>]...]

Коментар: Тази команда Ви позволява да зададете на MS-DOS кои директории ще претърсвате за външни команди, след като MS-DOS претърси работната Ви директория. Стойността по подразбиране е нулев маршрут. За да се укаже на MS-DOS да претърси директорията \USER\JOE за външни команди, напишете:

PATH \USER\JOE

Сега MS-DOS ще търси външни команди и в директорията \USER\JOE, докато не укажете друг маршрут или излезете от MS-DOS.

Може да укажете на MS-DOS да претърси повече от един маршрут чрез задаване на няколко имена на маршрути,разделени чрез точка и запетая (;). Напр.:

PATH \USER\JOE;B:\USER\SUE;\BIN\DEV

указва на MS-DOS да претърсва зададените чрез горните маршрути директории, за откриване на външни команди. MS-DOS претърсва маршрутите по реда, по който са указани в командата PATH.

Командата PATH без параметри ще изведе актуалния маршрут. Ако зададете:

PATH;

MS-DOS ще приеме нулев (NUL) маршрут. Това означава, че само работната директория ще бъде претърсвана за външни команди.

Съобщение:

No path

Написали сте PATH без параметри, но не е зададен маршрут за търсене на команди.

PRINT

Име: PRINT

Цел: Отпечатва текстов файл на линейно печатащо устройство, докато

Вие процедирате с други команди на MS-DOS (това обикновено се нарича фонов печат [background printing]).

Формат: PRINT [<drive:>][<pathname>][/d:<device>][/b:<size>] [/u:<value>][/m:<value>][/s:<value>][/q:<value>][/t][/c][/p]

Коментар: Може да използвате командата PRINT само ако към Вашия компютър е включено линейно печатащо устройство. С тази команда са предвидени следните превключващи параметри:

/d DEVICE. Указва печатащото устройство. Ако не е указано, по подразбиране се приема PRN. PRINT ще изведе промпт за печатащото устройство.

Следните превключващи параметри Ви позволяват начално стартиране на принтера след зареждане на MS-DOS:

/b BYTES. Този превключващ параметър дава размера на вътрешния буфер в байтове. Увеличаването на стойността му ускорява изпълнението на командата PRINT.

/u BUSY TICKS (работен интервал). Указва броя на часовниковите импулси,които командата PRINT ще изчаква до освобождаването на принтера. Ако PRINT чака по-дълго от тази стойност, взима неговия времеотрез (timeslice) (вижте параметър /s по-долу).

/m MAX TICKS (максимален интервал). Указва колко часовникови импулси ще заеме PRINT за отпечатване на даден файл. Стойността по подразбиране е 2 часовникови импулса. Стойността на /m може да бъде от 1 до 255 часовникови импулса.

/s TIME SLICE (времеотрез). Указва продължителността на времеотреза. Стойност по подразбиране - 8.

/q QUEUE (опашка). Указва броя на файловете, допуснати в опашката за разпечатване, ако желаете повече от 10. Минималната стойност е 4; максималната - 32.

/t TERMINATE (прекратява се). Този параметър изтрива всички файлове от опашката за разпечатване (онези, които чакат да бъдат разпечатани). За това действие ще бъде изведено съобщение.

/c CANCEL. Този параметър отменя разпечатването. Предходното име на файл и всички следващи имена на файлове ще бъдат извадени от опашката за разпечатване.

/p PRINT. Този параметър разпечатва. Предходното име на файл и всички следващи имена на файлове ще се добавят в опашката за разпечатване.

Когато PRINT се използва без параметри, на дисплея се извежда съдържанието на опашката за разпечатване, без да се въздейства върху опашката.

Примери: PRINT/T

изпразва опашката за разпечатване.

PRINT A:TEMP1.TST/C A:TEMP2.TST A:TEMP3.TST

изважда трите файла, които са означени, от опашката за разпечатване.

PRINT TEMP1.TST/C TEMP2.TST /P TEMP3.TST

изважда от опашката TEMP1.TST и добавя TEMP2.TST и TEMP3.TST към опашката.

Съобщения:

All files canceled

Ако сте указали /t ("terminate"), MS-DOS отпечатва на принтера "All files canceled by operator". Ако актуалният файл, който се разпечатва е бил канцелиран с /c, ще се отпечата съобщение "File canceled by operator".

Cannot open <filename>

Или MS-DOS не може да открие указания файл за разпечатване, или файлът не съществува. Проверете в командата дали е правилно името на файла.

Errors on list device indicate that it may be offline
Please check it

Печатащото Ви устройство е изключено.

<filename> file not found

Включили сте дисковите устройства, когато файлът е бил нареден на опашката, но преди да започне разпечатването. Въведете отново командата PRINT за този файл.

List output is not assigned to a device

Това съобщение се извежда, ако името на печатащото устройство, указано в горното съобщение, е невалидно. Следващите опити за печат ще довеждат до същото съобщение, докато не се укаже правилно устройството.

Name of list device [PRN:]

Този промпт се появява, когато PRINT е пусната за първи път и параметърът /d не е указан. Може да се укаже кое да е действащо устройство и тогава то става изходно устройство на PRINT. Както е показано в средните скоби, MS-DOS ще използва принтер (PRN) по подразбиране и Вие можете да натиснете <RETURN>.

No files match <drive:>XXXXXXXX.XXX

Зададени са имена на устройство и файл за нареждане на

опашката, но съответните файлове не са открити.
ЗАБЕЛЕЖКА: Ако на опашката няма наредени файлове с имена, съответстващи на отменени (/c), няма да излезе съобщение за грешка.

Print queue is empty

Няма файлове на опашката за разпечатване.

Print queue is full

Има определено място за 10 файла на опашката. Ако се опитате да наредите повече от 10 файла на опашката,на екрана се появява това съобщение. За добавяне на повече файлове към опашката, направете справка за параметър /q в списъка по-горе.

Resident part of Print installed

Това е първото съобщение, което MS-DOS извежда на екрана, когато изведете команда PRINT. Това означава, че свободната памет е намалена с няколко хиляди байта за изпълнение на командата PRINT успоредно с други процедури.

PROMPT

Име: PROMPT

Цел: Сменя командният промпт на MS-DOS.

Формат: PROMPT [<text>]

Коментар: Тази команда Ви позволява да промените системния промпт на MS-DOS (напр. A>). Ако няма написан текст, за промпт ще се приеме подразбиращият се промпт, който е означението на подразбиращото се устройство. Може да поставите като специален промпт актуалното време, използвайки символите, дадени по-долу. В командата PROMPT ,за указване на специални промптове, могат да бъдат използвани следните символи (всички те трябва да бъдат предхождани от знак "долар" - $):

Укажете този символ	ЗА ДА ПОЛУЧИТЕ ТОЗИ ПРОМПТ
$	Знак за $
t	Актуално време
d	Актуална дата
p	Работна директория на подразбиращото се устройство
v	Версия номер
n	Подразбиращо се устройство
g	Знак ">"
l	Знак "<"
b	Знак "|"
_	Последователност за смяна на реда (Return)
s	Интервал (само водещ)

e ASCII код X'1B' (escape)

Примери: PROMPT $p

към промпта на актуалното устройство <drive:> се включва <current directory> (текуща директория).

PROMPT Time = t_Date = $d

включва двуредов промпт, който извежда:

Time = <current time> (текущо време)
Date = <current date> (текуща дата)

Ако вашият терминал има драйверна програма за Escape-последователностите на ANSI, тогава може да използвате Escape-последователности за своите промптове. Напр.:

PROMPT $e[7m$n:$e[m

включва промптове в инверсен вид и връща нормален вид за останалия текст.

RECOVER

Име: RECOVER

Цел: Възстановява файл или цял диск, съдържащ лоши сектори.

Формат: RECOVER [<drive:>]

или

RECOVER <drive:>[<pathname>]

Коментар: Ако даден сектор на диск е лош, можете да възстановите или файла, съдържащ този сектор (без лошия сектор) или целия диск (ако лошият сектор е в директорията). За възстановяване на отделен файл напишете:

RECOVER <filename>

Това ще предизвика четене на файла сектор по сектор и MS-DOS лошия (лошите) сектор(и). Когато MS-DOS открие лош(и) сектор(и), сектора (секторите) се маркира(т) и MS-DOS няма повече да помества данните Ви върху този (тези) сектор(и).

За възстановяване на диск, напишете:

RECOVER <drive:>

където <drive:> е буквата на устройството, съдържащо диска, който трябва да бъде възстановен.

Съобщения:

File not found

MS-DOS не може да открие файла, който Вие сте указали. Проверете дали маршрута е точен и дали файлът съществува в указаната от Вас директория

<xxxx> of <xxxx> bytes recovered

Това съобщение информира колко байта е в състояние да възстанови MS-DOS от диска.

Warning - directory full

Главната директория е твърде пълна за обработка с RECOVER. Изтрийте няколко файла от главната директория, за да освободите място.

REN

Име: REN (RENAME)

Синоним: RENAME

Цел: Преименува файл

Формат: REN [<drive:>]<pathname> <pathname>

Коментар: Трябва да зададете името на устройството, ако файлът се намира на устройство, различно от подразбиращото се. Всякакво име на устройство за третия параметър <pathname> се пренебрегва. Не може да преименувате файл на различни устройства.

Символи за "коя да е стойност" могат да се използват и при двата параметъра <pathname>. Всички файлове, съответстващи на първото име на файл, се преименуват. Ако се появи звездичка или въпросителен във второто име на файл, съответните символни позиции няма да бъдат променени. Напр. следващата команда променя разширението .LST на всички файлове в .PRN:

REN *.LST *.PRN

В следващия пример REN преименува файл CHAP10 на устройство B: в PART10:

REN B:CHAP10 PART10

Файлът си остава на устройство B: .

Съобщение:

File not found

Опитали сте се да преименувате файл, давайки му име, което вече присъства в директорията.

RESTORE

Име: RESTORE

Цел: Връща съхранени с BACKUP (на Microsoft или IBM) файлове.

Формат: RESTORE <drive1:>[<drive2:>][<pathname>][/s][/p][/b:<date>]
[/a:<date>][/e:<time>][/l:<time>][/m][/n]

Коментар: Първият указан параметър е устройството, на което се намира дискът, съдържащ съхранените с BACKUP (резервни) файлове. Вторият и третият незадължителни параметри са имената на устройството и маршрута на файловете, които искате да връщате на твърдия диск.

Тази програма RESTORE и същата на IBM са съвместими, освен при допълнителните превключващи параметри, описани по-долу. С командата RESTORE на MS-DOS се използват следните превключващи параметри:

/s връща също и поддиректории.

/p ако някой "скрит" или "само за четене" файл съответства на спецификацията на файла, извежда се промпт за разрешение на връщането.

/b връща само онези файлове, чиято последна модификация е на или преди дадената дата.

/a връща само онези файлове, чиято последна модификация е на или след дадената дата.

/e връща само онези файлове, чиято последна модификация е на или по-рано от дадения час.

/l връща само онези файлове, чиято последна модификация е на или по-късно от дадения час.

/m връща само онези файлове, чиято последна модификация е станала след последното спасяване с BACKUP.

/n връща само онези файлове, които вече не съществуват на диска-получател.

Програмата RESTORE разполага с нива от грешки (ERRORLEVEL) по следния начин:

0 Normal completion (нормално завършване)

1 No files were found to back up (няма намерени файлове за връщане)

3 Terminated by user (прекъсване от потребителя)

4 Terminated due to error (прекъсване поради грешка)

Забележки:

<drive1:> устройство-източник
<drive2:> устройство-получател

Името на маршрута на устройството ще бъде същото, както и на оригиналния, спасен чрез BACKUP, файл.

RMDIR

Име: RMDIR (Remove directory)

Синоним: RD

Цел: Премахва директория от многонивовата структура на директориите.

Формат: RMDIR <pathname>

Коментар: Тази команда премахва само директории, КОИТО СА ПРАЗНИ, съдържащи само кратките символи "." и "..". Първо трябва да изтриете всички файлове в директорията.

Пример: За да премахнете директория \USER\JOE, първо трябва да изведете командата DIR за този маршрут, за да се уверите, че директорията е празна. Тогава напишете:

RMDIR \USER\JOE

Директорията ще бъде изтрита от структурата на директориите.

SET

Име: SET

Цел: Присвоява стойността на един низ от описанието на характеристиките на осигуряването (environment) към друг низ, за да се използва в следващи програми.

Формат: SET [<string = string>]

Коментар: Тази команда има смисъл само тогава, когато искате да присвоите стойност, която ще бъде използвана от програма, писана от Вас. Когато MS-DOS срещне командата SET, той вкарва целия низ в част от паметта, запазена за низове тип "environment". Ако името вече съществува в описанието, то се заменя с новия низ. Ако напишете командата SET без параметри, MS-DOS извежда актуалното описание на характеристиките на осигуряването.

Дадена приложна програма може да използва списък от всички стойности на описанието, присвоени чрез сравняване със собственото описание (описанията на характеристиките на осигуряването преминават в Префикса на програмните сегменти - Program Segment Prefix).

Командата SET може да бъде използвана също и при BATCH-процедурите. По този начин Вие можете да определите параметрите си за заместване.Ако Вашият BATCH-файл съдържа оператора bLINK %FILE%, Вие може да замените името, така че

MS-DOS да използва тази променлива с команда SET. Командата SET FILE = DOMORE заменя параметъра %FILE% с име на файл DOMORE. Затова няма нужда да редактирате всеки BATCH-файл, за да смените заменимите имена-параметри. Обърнете внимание, че когато използвате ТЕКСТ (вместо числа) като заменими параметри,името трябва да завършв със знак за процент (%).

Примери: Командата SET TTY=VT52 присвоява на Вашия терминал стойност VT52, докато не я замените с друга команда SET. Ако напишете само SET, MS-DOS извежда актуалните низове на описанията на характеристиките на осигуряването.

SHARE

Име: SHARE

Цел: Определя достъп до или заключва файлове.

Формат: SHARE [/f:<space>][/L:<locks>]

Коментар: Командата SHARE се използва само когато мрежата е активирана. Включва се във файла AUTOEXEC.BAT за да определи достъп до файлове. Направете справка с "Ръководството за управление на мрежата на Микрософт" (Microsoft Networks Manager's Guide), за да научите за съвместните файлове.

Използвайте превключващия параметър /f:<space> за определяне поле във файла за област (в байтове), която MS-DOS ще използва за записване на информация за достъпност на файла. Всеки файл, който е отворен, се нуждае от дължина за цялото име на файл плюс 11 байта (общата дължина на името на маршрута е 20 байта). Стойността по подразбиране за превключващия параметър е 2048 байта (2K).

Превключващият параметър L:<locks> запазва броя на ключовете, които искате да допуснете. Стойността по подразбиране за /L е 20 ключа.

Щом сте използвали командата SHARE за един сеанс на MS-DOS, всички четения и записвания ще се контролират от MS-DOS.

Пример: Следващият пример включва файловете за общ достъп и използва подразбиращите се стойности на превключващите параметри:

SHARE

Съобщения:

Incorrect parameter

Един от незадължителните параметри е грешен.

Not enough memory

Няма достатъчно памет за MS-DOS за действие на командата.

Share already installed

SHARE може да се задейства само веднъж.

SHIPKIT

Име: SHIPKIT

Цел: Изважда главата на твърдия диск и я застопорява предпазно при пренасяне.

Формат: SHIPKIT

Коментар: Тази команда принуждава главата за четене/запис на твърдия диск да се придвижи от системата до зоната на за разтоварване. Когато машината ще се пренася или транспортира, потребителят трябва да напише тази команда, за да предпази информацията на диска от повреда.

SORT

Име: SORT

Цел: SORT чете стандартен вход, сортира данни, след това ги записва на екрана на Вашия терминал (или на друго устройство) като файл.

Формат: SORT [<drive:>][<pathname>][/r][/+<n>]

Коментар: SORT може да се използва напр. за подреждане на файл по азбучен ред, по зададена колона. Има два превключващи параметъра, които Ви позволяват избор на опциите:

/r сортировка в низходящ ред, т.е. от Z към A.

/+<n> сортировката започва от колона <n>, където n е някакво число. Ако не сте указали този превключващ параметър, SORT ще направи сортировка по колона 1.

Примери: Командата чете файл UNSORT.TXT, прави низходяща сортировка и тогава записва изхода във файл с име SORT.TXT:

```
SORT/R <UNSORT.TXT>SORT.TXT
```

Следващата команда разделя с "пайп" (|) извеждащата команда DIR от филтър-командата SORT. Филтър-командата SORT извежда листинг на директорията, сортиран по 14-та колона (съдържаща размера на файловете) върху екрана, т.е. резултатът от тази команда е листинг на директорията, сортиран по размер на файловете:

```
DIR | SORT/+14
```

Командата

```
DIR | SORT/+14 | MORE
```

ще направи същите неща, както и командата от предния пример, а освен това филтър-командата MORE Ви дава шанс да четете

сортираната директория екран по екран.

SUBST

Име: SUBST

Цел: Замества маршрут с низ-псевдоним

Формат: SUBST [<drive:>][<pathname>][/d]

Коментар: Командата SUBST създава или изтрива "виртуално устройство", свързвайки го с буква на устройство.

Когато MS-DOS срещне устройство, което е създадено чрез командата SUBST, замества маршрута с новото име.

Ако сте написали

SUBST

MS-DOS извежда имената на активните виртуални устройства. За изтриване на дадено асоциирано устройство или име на маршрут, използвайте параметър /d.

Пример: Командата

SUBST Z: B:\USER\FRED\FORMS

създава виртуално устройство Z: за маршрут B:\USER\FRED\FORMS. Сега, вместо да се изписва целият маршрут, просто ще напишете Z: , за да се обърнете към тази директория.

ЗАБЕЛЕЖКА: Трябва да зададете първо името на устройството. То може да бъде символ от A до Z, но трябва да е равно или по-малко от името на назначеното актуално съществуващо [последно] устройство.

Съобщения:

Incorrect number of parameters

Указали сте твърде много или недостатъчно незадължителни параметри.

Not enough memory

Няма достатъчно памет за MS-DOS да изпълнява командата.

SYS

Име: SYS (System) (Не работи в мрежа)

Цел: Прехвърля системните файлове на MS-DOS от диска в подразбиращото се устройство върху диска в указаното устройство.

Формат: SYS <drive:>

Коментар:Обикновено командата SYS се използва за ъпдейтване или поместване на системата върху форматиран диск, който не съдържа файлове. Трябва да напишете буква на устройство с тази команда. Ако MPCIO.SYS и MSDOS.SYS са върху диска-получател, те трябва да заемат същия обем от пространство върху диска, каквото ще изисква новата система. Това означава, че не можете да прехвърляте системни файлове от диск с MS-DOS 2.0 на диск с MS-DOS 1.1. Трябва отново да форматирате диска, съдържащ MS-DOS 1.1, с команда FORMAT, преди да изпълните команда SYS. Дискът-получател трябва да е съвсем чист или вече да има системните файлове MPCIO.SYS и MSDOS.SYS. Прехвърлените файлове се копират в следния ред:

MPCIO.SYS
MSDOS.SYS

И двата файла - и MPCIO.SYS, и MSDOS.SYS, са скрити файлове и не се появяват, когато пишете командата DIR.

Съобщения:

No room system on destination disk

Няма определено достатъчно място за MPCIO.SYS и MSDOS.SYS върху диска-получател.

Incompatible system size

Системните файлове MPCIO.SYS и MSDOS.SYS не заемат същия обем пространство върху диска-получател, както изисква новата система.

TIME

Име: TIME

Цел: Извежда и въвежда време.

Формат: TIME [<hours>:<minutes>]

Коментар:Ако сте написали само TIME, извежда се следното съобщение:

Current time is <hh>:<mm>:<ss>.<cc>
Enter new time: _

Ако не искате да променяте изведеното време, натиснете <Return>. Ако желаете да промените времето, след като сте стартирали MS-DOS (напр. с 8:20 сутринта - a.m), напишете:

TIME 8:20

в отговор на промпта на MS-DOS. Новото време трябва да бъде въведено само с числа; букви не се допускат. Позволени незадължителни параметри са:

<hours>=   00 - 24
<minutes>= 00 - 59

Разделяйте въвежданите часове и минути с двоеточие. Не трябва да пишете секунди (<ss>) или стотни от секундите (<cc>). Ако не сте написали правилно времето, MS-DOS извежда съобщение:

```
Invalid time
Enter new time: _
```

Тогава MS-DOS изчаква да напишете вярно време. Както и при командата DATE, така и при TIME, форматът на командата може да бъде променен с команда COUNTRY от файл CONFIG.SYS.

TYPE

Име: TYPE

Цел: Извежда съдържанието на файл върху екрана.

Формат: TYPE [<drive:>]<filename>

Коментар: Използвайте тази команда за обзор върху файла без внасяне на изменения (чрез DIR се намира името на файла, а чрез EDLIN се изменя съдържанието на файла).Забележете, че когато използвате TYPE за извеждане на файл с табулатори в него, всички табулатори се разтягат до 8 интервала широчина. Извеждането на двоични файлове предизвиква изпращане на контролни знаци към компютъра (като напр. <Ctrl-Z>, включително и звукови сигнали (bells), нова страница (form feed) и ESCAPE-последователности.

Забележка:

Ако искате за малко да задържите екрана, може да натиснете клавишите <Ctrl-C> или <Ctrl-S>. Всеки клавиш (с изключение на <Ctrl-Q>), натиснат след това, ще отмени задържането на екрана. Ако по невнимание сте натиснали някой друг клавиш преди <Ctrl-C> или <Ctrl-S>, то <Ctrl-C> или <Ctrl-S> ще бъде невалиден.

VER

Име: VER

Цел: Извежда номера на версията на MS-DOS.

Формат: VER

Коментар: Ако желаете да научите коя версия на MS-DOS използвате, въведете:

```
VER
```

Номерът на версията ще се покаже на вашия екран.

VERIFY

Име: VERIFY

Цел: Включва или изключва проверка (верификация) на диск.

Формат: VERIFY [ON]

или

VERIFY [OFF]

Коментар: Тази команда има същата цел,както и превключващият параметър /v на командата COPY. Ако искате да проверите дали всички файлове са записани вярно (коректно) върху диска, Вие можете да използвате команда VERIFY, за да наредите на MS-DOS да проверява дали файловете Ви са редовни (intact) (т.е. нямат лоши сектори). MS-DOS ще изпълнява VERIFY всеки път, когато запишете данни върху диска. Ще получите съобщение за грешка само ако MS-DOS не бъде в състояние да запише успешно данните Ви върху диска. VERIFY ON остава активирана, докато я промените в дадена програма (чрез извикване на системно зададената команда VERIFY) или докато напишете VERIFY OFF. Ако желаете да разберете какво е в момента назначението на VERIFY, напишете:

VERIFY

без параметри.

VOL

Име: VOL (Volume)

Цел: Извежда етикета на дисков том, ако съществува такъв.

Формат: VOL [<drive:>]

Коментар: Тази команда разпечатва етикета на тома на диска в указаното устройство. Ако не сте написали буквата на устройството, MS-DOS разпечатва етикета на тома на диска в подразбиращото се устройство.

Съобщение:

Volume in drive <x> has no label

Дискът в устройството няма етикет на том.

ECHO

Име: ECHO

Цел: Включва и изключва извеждане на командите от BATCH-файла на

дисплея.

Формат: ECHO [ON]

или

ECHO [OFF]

или

ECHO [<message>]

Коментар: Обикновено командите от BATCH-файловете се извеждат върху екрана, щом се срещнат от MS-DOS. Командата ECHO OFF изключва това извеждане. ECHO ON включва отново дисплея. Ако ON или OFF не са указани, актуалното значение е извеждане върху дисплей.

Форматът ECHO [<message>] е приложим само ако ECHO е изключен (OFF) и Вие използвате BATCH-файл: чрез изписване на ECHO и съобщение във Вашия BATCH-файл, Вие можете да изпишете съобщение върху екрана.

FOR

Име: FOR

Цел: Разширение за команди, използвано при BATCH-процедурите или при диалогова (interactive) обработка на файлове.

Формат: FOR %%<c> IN <set> DO <command>

(за BATCH-процедура)

FOR %<c> IN <set> DO <command>
(в диалогов режим)

Коментар: <c> може да бъде кой да е символ, освен 0, 1, 2, 3,..., 9, за да се избегне смесване с BATCH-параметрите %0 ... %9. <set> е (#<item>*#)

Променливата %%<c> се назначава последователно към всеки член от <set> и тогава се изпълнява <command>. Ако някой член от <set> е израз, комбиниран със * и/или ?, то променливата се присвоява на всяко съответствие върху диска. В такъв случай в <set> може да има само един <item> и всеки елемент, освен първия, се пренебрегва.

Примери: FOR %%f IN (*.asm) DO MASM %%f;

FOR %%f IN (REPORT MEMO ADDRESS) DO DEL %%f

Първият пример свързва променливата %f с файлове, завършващи с *.ASM, в работната директория. След това се изпълнява командата

MASM <filename>

където <filename> може да бъде: BIGFILE.ASM
SORTER.ASM
LIST.ASM
(файлове на Макро Асемблер)

Вторият пример свързва променливата %f с файлове с имена REPORT, MEMO и ADDRESS. След това се изтрива всеки от тези файлове.

%% са необходими, тъй като след като се обработят BATCH-параметрите (%0--%9), остава един "%". Ако там имаше само %f, процесорът на BATCH-параметрите, щеше да срещне %, а обръщайки се към f щеше да реши, че %f е грешка (лошо представяне на параметър) и %f ще отпадне, така че командата FOR никога няма да го срещне. Ако FOR НЕ Е в BATCH-файл, тогава би трябва ло да се използва само един %.

Съобщение:

For cannot be nested

Не може да има вложеност на оператори FOR.

GOTO

Име: GOTO

Цел: Разширение за команди в BATCH-процедури.

Формат: GOTO <label>

Коментар: GOTO става причина командите да бъдат взети от BATCH-файл, започващ от реда след <label>-указанието. Ако не е назначен етикет, изпълнението на BATCH-файла ще бъде прекъснато.

Пример:
```
:ONE
REM FIRST PROGRAM
GOTO TWO
:
.
:TWO
REM SECOND PROGRAM
```

ще изпрати програмният процесор към етикет TWO.

Започването на ред от BATCH-файл с двоеточие (:) предизвиква пренебрегването му от страна на BATCH-процедурата. Символите след GOTO определят етикет.

IF

Име: IF

Цел: Разширение за команди в BATCH-процедури.

Формат: IF <condition> <command>

Коментар: Параметърът <condition> може да бъде един от следните:

ERRORLEVEL <number>

IF-истина и само IF - предходната програма, изпълнена от COMMAND.COM има изходен код <number> или по-високо ниво (определен изходен код се указва за дадена програма. Връща се от операционната система след като програмата е завършена. По-късни програмни задачи могат да бъдат изпълнени въз основа на това число).

<string1>==<string2>

IF-истина и само IF - <string1> и <string2> са еднакви след замяна на параметрите. Низовете може да не са фиксирани от разделители.

EXIST <filename>

IF-истина и само IF - <filename> съществува.

NOT <condition>

IF-истина и само IF - <condition> е неистина (false).

Операторът IF позволява командите да се изпълняват при дадени условия. Когато <condition> е истина, тогава <command> се изпълнява. Иначе <command> се пренебрегва.

Примери: IF NOT EXIST data1 ECHO can't find datafile
IF NOT ERRORLEVEL 3 LINK $1,,;

PAUSE

Име: PAUSE

Цел: Временно прекратява изпълнението на BATCH-файл.

Формат: PAUSE [<comment>]

Коментар: Когато се изпълнява BATCH-файл, Вие може да се нуждаете от смяна на диска или от изпълнение на друго действие. PAUSE прекратява временно изпълнението, докато натиснете някой клавиш, с изключение на <Ctrl-C>. Когато командният процесор срещне PAUSE, извежда съобщение: Strike a key when ready... (Когато сте готов, натиснете клавиш). Ако натиснете <Ctrl-C>, MS-DOS извежда съобщение: Terminate batch job (Y/N)? Ако напишете Y в отговор на този промпт, BATCH-файлът се прекъсва, контролът се връща на операционната система. Следователно PAUSE може да се използва за разделяне на BATCH-файла на части, като Ви позволява да завършите файла с команди при всяка пауза. Коментарите са незадължителни и могат да бъдат написани на същия ред с командата PAUSE. Може да пожелаете да осведомите потребителя на BATCH-файла с някое

съществено съобщение, когато BATCH-файлът направи пауза. Напр., може да поискате смяна на диск в едно от устройствата. В такива случаи може да бъде издадено съобщение-промпт, като коментарът ще бъде изведен преди съобщението Strike a key when ready...

REM

Име: REM

Цел: Извежда забележки, които са на същия ред, на който е и команда REM в даден BATCH-файл, по време на изпълнение на този BATCH-файл.

Формат: REM [<comment>]

Коментар: Позволени разделители в коментара са само интервал (space), табулатор (tab) и запетая.

Пример:
```
1: REM  This file checks new disks
2: REM  It is named NEWDISK.BAT
3: PAUSE Insert new disk in drive B:
4: FORMAT B:/S
5: CHKDSK B:
```

Може да използвате REM без коментар, за да добавите интервали между редовете за четливост.

SHIFT

Име: SHIFT

Цел: Позволява боравене с повече от 10 заменими параметри в BATCH-процедура.

Формат: SHIFT

Коментар: Обикновено командните файлове са ограничени да боравят с 10 параметъра: от %0 до %9.За допускане на повече от 10 параметъра използвайте SHIFT за смяна на параметрите на командния ред.

Пример: Ако %0 = "TAN"
%1 = "BAR"
%2 = "NAME"
%3...%9 са празни,

то SHIFT ще даде следния резултат:

%0 = "BAR"
%1 = "NAME"
%2...%9 са празни.

Ако в един команден ред има повече от 10 параметри, онези,които се появяват след 10-ия (%9), ще бъдат сменени един по един в %9.

```
|                    З А Б Е Л Е Ж К А                        |
| Няма смяна назад. След като се изпълни веднъж команда SHIFT,|
| първият параметър (%0), съществуващ преди смяната, не може  |
| да бъде възстановен.                                        |
└────────────────────────────────────────────────────────────┘
```